

Formand Roberta Metsolas indlæg på Det Europæiske Råds møde
Torsdag den 26. oktober 2023

Tak, Charles.

God eftermiddag alle sammen.

Terrorangrebet i Israel, den humanitære krise i Gaza og spændingerne i hele Mellemøsten er fortsat en kilde til stor bekymring. Hamas' terrorangreb har kastet en mørk skygge over hele regionen. Jeg så det med egne øjne, da jeg besøgte åstederne for de forfærdelige overgreb og mødte sørgende efterladte. Jeg ved, at mange af jer også har været der.

Overlagt massevoldtægt, kidnapning, tortur og mord på hele samfund, på børn, kvinder og mænd – på unge, der var til fest – kan ikke undskyldes og ikke retfærdiggøres. Det var et terrorangreb begået af en terrororganisation, der næres af had. Det er vigtigt at slå fast.

Ligesom det er vigtigt at forstå, at Hamas ikke repræsenterer det palæstinensiske folks legitime mål. Men står i vejen for dem.

Europa-Parlamentet har fordømt Hamas i de kraftigste vendinger. Vi ved, at Hamas må stoppes. Vi har også understreget, at måden, det sker på, er vigtig for os alle. Det er afgørende, hvordan Israel reagerer i denne situation.

Vi har som Parlament altid insisteret og vil altid insistere på, at folkeretten skal overholdes, at de humanitære konsekvenser af at standse Hamas skal prioriteres, og at det skal være muligt at få hjælp frem til de uskyldige mennesker, som lider nød.

Borgerne forventer, at Europa fortsat engagerer sig i den desperate krise, som udspiller sig i Gaza, hvor alt for mange uskyldige mister livet, og alt for mange børn bliver forældreløse.

Som Union har vi et ansvar for at optræde konsekvent og samlet. At gøre dette er ikke ensbetydende med at tolerere flere dødsfald og voldshandlinger, men at undgå en farlig regional optrapning af konflikten. Vi må værne om selv den mindste flig af håb om, at der en gang kan blive fred.

Hamas tilbyder intet håb om fred; kun flere blodsudgydelser. Deres skændige handlinger har sat udsigten til fred tilbage med år eller sågar årtier. For hver dag, de 200 gidsler forbliver i Hamas' fangenskab, fortøner den sig med endnu en dag. Det er også nødvendigt at undersøge det iranske styres rolle i regionen.

Og jeg må understrege, at dét at indtage et markant standpunkt mod terror, hvilket er uomgængeligt, og samtidig gøre alt, hvad der står i vores magt for at lette den humanitære krise i Gaza – lige så uomgængeligt – ikke udelukker hinanden.

Derfor fortsætter vi med at gøre alt, hvad vi kan, for at beskytte uskyldige liv. Derfor arbejder vi for at befri gidslerne og få nødhjælp frem. Derfor har Europa-Parlamentet opfordret til en humanitær våbenhvile for at opnå dette. Og derfor hilste vi Kommissionens tredobling af den humanitære bistand velkommen.

Det er, hvad vi gør her og nu. På længere sigt bør Europa være parat og villigt til at engagere sig. Vi må fortsætte presset for en holdbar og varig fred. For en tostatsløsning, der er rimelig og retfærdig. Europa har en rolle at udfylde, og vi har pligt til at tage denne udfordring op.

Begivenhederne i Mellemøsten står fortsat øverst på vores dagsorden, men der er også andre presserende spørgsmål og geopolitiske realiteter, som vi er nødt til at forholde os til: Ruslands fortsatte brutale invasion af Ukraine, begivenhederne i Nagorno-Karabakh, spændingerne på Balkan, det belarusiske demokrati, som fortsat er under angreb, vores rolle i forhold til Kina, Indien og de transatlantiske forbindelser. Det vil alt sammen være med til at bestemme, hvordan Den Europæiske Union finder sin plads i den nye verdensorden.

Hvordan kan vi håndtere problemerne med hensyn til sikkerhed og migration? Hvordan kan vi sikre vores konkurrenceevne ude i verden og vores velstand hjemme? Hvad skal EU gøre for at sikre, at det værdimæssigt vedbliver at være en supermagt, og en supermagt, som formår at imødekomme borgernes bekymringer?

I sidste uge talte Armeniens premierminister, Nikol Pashinyan, i Parlamentet om den seneste optrapning af situationen i Nagorno-Karabakh. Han redegjorde for, hvordan Armenien håndterer tilstrømningen af flygtninge, og udtrykte sikkerhedsmæssige bekymringer for regionen. Vejen til fred er vanskelig, men vi håber, at situationen snart vil gøre det muligt at fortsætte med meningsfulde forhandlinger.

Samtidig med alt dette fortsætter den ulovlige russiske invasion af Ukraine. Kreml satser på, at vores støtte vil ebbe ud, men vi hverken kan eller vil lade

trætheden tage over. Vores humanitære, logistiske, militære, genopbygningsmæssige og politiske støtte vil fortsætte.

I løbet af nogle få uger fremlægger Kommissionen sin forventede udvidelsespakke. Ukraine har udvist et bemærkelsesværdigt engagement med hensyn til at gennemføre demokratiske reformer og efterkomme Kommissionens henstillinger. Forudsat at betingelserne er opfyldt, er det derfor fortsat mit håb, at der inden årets udgang kan opnås enighed om at indlede tiltrædelsesforhandlinger mellem EU og Ukraine og efter samme skabelon med Moldova.

Resultaterne af at give vores europæiske naboer et klart europæisk perspektiv begynder at vise sig. Mens Ukraine, Moldova og landene på Vestbalkan gennemfører reformer og forbereder sig på de næste skridt, skal Europa også belave sig på at gøre det samme. Det begynder at haste. Vi må ikke bare sidde med hænderne i skødet.

Vi er også nødt til fortsat at støtte genopretningen, genopbygningen og moderniseringen af Ukraine. Det betyder, at der skal opnås enighed om den nye Ukraine-facilitet på 50 mio. EUR, som Europa-Parlamentet stemte om i sidste uge. Vi har som Union udvist en bemærkelsesværdig enhed, hvad Ukraine angår, og jeg er overbevist om, at det vil fortsætte på samme måde.

Dette hænger tæt sammen med behovet for at reformere vores flerårige finansielle ramme. Hvis vi ønsker et meningsfuldt budget for 2024 – et budget, der er egnet til formålet – har vi brug for midlerne til at understøtte det. Det forudsætter, at der snarest muligt bliver indgået aftale om en revision af FFR.

På nuværende tidspunkt er vores ressourcer begrænsede. Pandemien, invasionen af Ukraine, klimaforandringer og energi- og leveomkostningskrisen har alt sammen gjort deres hertil. Stigende rentesatser har fået låneudgifterne til NextGenerationEU til at stige. Resultatet er, at EU's budget er strakt til det yderste.

Vi er nødt til at sørge for tilstrækkelige midler til at finansiere vores prioriteter. Vi er alle enige om behovet for at gøre noget ved sikkerhed og migration, for fortsat at støtte Ukraine og for hurtigt og effektivt at investere flere penge i medlemsstater, der rammes af naturkatastrofer. Det er lige netop, når medlemsstaterne efterspørger EU's solidaritet og støtte, at vi især skal være der for dem.

Vi er nødt til at følge vores tilsagn op med de nødvendige finansielle ressourcer til at gennemføre dem – og lad mig i den forbindelse fremhæve, at der skal gøres

yderligere fremskridt med hensyn til indførelsen af nye egne indtægter, som vi allerede blev enige om i 2020.

Budgettet udgør det minimum, der er nødvendigt for at yde finansiering til Europas borgere – vores landbrugere, studerende, virksomheder og regioner – der ønsker at investere, innovere, modernisere og udvikle et Europa, der er konkurrencedygtigt på den globale scene. Det er på den måde, vi skaber reel og bæredygtig økonomisk vækst. Det er det, der skal til for at opretholde vores konkurrenceevne.

Hvis vi ønsker at bevare troværdigheden med hensyn til alt det, vi siger, vi vil gøre, har vi behov for en aftale. Det nytter ikke noget at udsætte det.

Lad mig kort dvæle ved et andet emne, der ikke kan udsættes: migration. Den seneste tids begivenheder og stigningen i antallet af asylansøgere har atter en gang vist konsekvenserne af vores nuværende fragmenterede asyl- og migrationspolitik.

At gøre tilbagesendelserne mere effektive gennem hurtigere behandling af asylansøgninger, forbedrede procedurer for tilbagesendelse og tættere operationel koordinering og samarbejde mellem medlemsstaterne, tredjelande, EU-institutioner og -agenturer er punkter, som det især er vigtigt at drøfte. Smuthullerne mellem afslag på en ansøgning om asyl og en afgørelse om tilbagesendelse skal lukkes. Dette kan opnås gennem forordningen om grænseprocedurer. Der skal gøres mere – og jeg mener kollektivt – for at opnå fremskridt med alle elementerne i migrationspagten, så dette kapitel kan lukkes inden udgangen af indeværende valgperiode.

Borgerne forventer af os, at alle disse problemer bliver løst, inden de sætter deres kryds til juni. Jeg ved, at det vil lykkes, og lad mig forsikre jer om, at Parlamentets har viljen og er rede til at gøre sit dertil.